

[Arthur Jacobsen.]

På baggrund af denne undersøgelse har jeg ingen større tiltro til, at en tilbageføring til de gamle afskrivningsregler kan hjælpe nok. Vi er i en situation, hvor mange erhvervsdrivende har store og stadig voksende likviditets- og afsætningsvanskeligheder. Det, der tiltrænges, må først og fremmest være nye lån på rimelige rente- og afdragsvilkår til at retablere de for konkurrenceevnen så nødvendige anlægsinvesteringer, men sideløbende hermed må disse investeringer tilgodeses gennem en afskrivningslov, der med langsigtet og hurtigt virkende regler giver et sikkert grundlag for disse investeringsudgifter.

Vedrørende venstres og de konservatives forslag om tilbageføring til reglerne før maj 1967 vil jeg gerne i forbindelse med halveringen af førsteårsafskrivningerne, som vi fra radikal side stemte for, sige, at vi jo fra radikal side havde et forslag, som hvilede på et logisk og retfærdigt grundlag, fordi vi gik ind for den såkaldte proannoafskrivning, hvorefter førsteårsafskrivningen på maskinerne nøjagtigt svarer til det tidsrum, man har haft denne maskine, og for regnskabsmæssig nemheds skyld vil det være klogest at tage en månedsafskrivning, således at man, når man har anskaffet et driftsmiddel i marts måned, må afskrive fra april. Man kan ikke helt affærdige dette spørgsmål med at sige, at der var store urimeligheder ved førsteårsafskrivningen på 30 pct., og at de 15 pct. er hensigtsmæssige, for vi har enkelte brancher, som har brug for at få de sidste måneder med. Jeg tænker her f. eks. på lastvognsbranchen, hvor man fortrinsvis køber de dyre lastbiler i marts-april måned; for den vil det betyde uhyre meget at kunne udnytte den fulde førsteårsafskrivning ud fra 30 pct.s reglen ved proannoafskrivning. Derfor så jeg gerne, om finansministeren kunne gå ind for tanken om en ajourføring; det var jo logisk. Jeg ved godt, at finansministeren afviste mit forslag med, at embedsmænd i finansministeriet fandt, at det var uoverkommeligt. Jeg har heroverfor et lokalt skattekontors embedsmænds stilling til sagen. De siger, at det kan godt lade sig gøre, det er der ikke spor i vejen for, og så var man jo i virkeligheden helt

ude over problemet, så fik man lov til netop i det første år at afskrive nøjagtigt for det tidsrum, man havde haft vedkommende maskine, enten den så er anskaffet i april, eller den er anskaffet i september måned.

Med hensyn til forslaget om at forhøje beløbet for småaktiverne fra de 800 kr. til de 1.200 kr. kan vi ikke afvise, at der måske vil være rimelighed i en pristalsregulering i forhold til 1957. Vi kan vel nok heller ikke helt se bort fra, at også denne bestemmelse somme tider bliver brugt forkert, men for de mange små virksomheder er der her mulighed for at afgøre et problem på en regnskabsmæssig måde med det samme. Derfor vil vi godt fra det radikale venstres side se på dette problem, om en sådan ændring vil være fornøden.

Med hensyn til forskudsafskrivningerne, hvor man foreslår anskaffelsesbeløbet nedsat fra 1 mill. kr. til 200.000 kr. — så vidt jeg husker, har vi også en regel for coastere, der ligger på det samme — er det jo problemet om likviditeten, der kommer i forgrunden. Efter forslaget har man en mulighed for at tilgodese mindre virksomheder, som i dag har det store problem, at de ikke kan skaffe kapital. Det er et spørgsmål, om det ikke vil være rigtigt at få en sådan regel om forskudsafskrivninger fra 200.000 kr. Det er jo ikke det samme som investeringsfundsordningen, hvor man skal sætte pengene ind med det samme, skal binde dem; her kan man i forbindelse med, at man skal købe en eller anden maskine eller lave en eller anden fabriksbygning, tage forskud på bekymringerne i den forstand, at man kan starte med at trække fra og skaffe sig en vis likviditet på forhånd. Vi vil godt være med til at se også på dette forslag.

Så har vi varelagerne. Vi stemte imod de to love. Vi var objektive over for 2 pct.s afkortningen af de ordinære varelagerafskrivninger. Vi fandt, at det var en for hård behandling med hensyn til bindende kontrakter, og jeg synes, at den tid, der er gået siden, har givet os ret. De, der bruger de bindende kontrakter, er jo de større firmaer. De små firmaer har jeg i hvert fald ikke som revisor været ude for nogen sinde har haft brug for en sådan kontrakt, men de store firmaer og mange af dem, der handler på udlandet, har i allerhøjeste